

Dosarul nr. 2rac-105/22
2-20080973-01-2rac-13052022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Brăgaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: L. Pruteanu, I. Cotruță, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Balkan Pharmaceuticals” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor și a datoriilor debitoare,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2020, SRL „Balkan Pharmaceuticals” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând anularea facturilor fiscale: AAI 6424635 din 28 februarie 2020, AAI 9043311 din 26 martie 2020 și AAJ 0649040 din 22 aprilie 2020, anularea datoriilor debitoare ale reclamantului față de pârât în valoare de 70 129,74 de lei, achitată din valoare cumulativă a facturilor enumerate și compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în sumă de 2 103,89 de lei.

La 26 noiembrie 2020, SRL „Balkan Pharmaceuticals” a depus cerere de majorare a pretențiilor, solicitând anularea facturilor fiscale: nr. AAJ 2198605 din 29 iunie 2020, nr. AAJ 5676867 din 23 iulie 2020, nr. AAJ 7715918 din 26 august 2020, nr. AAJ 0675230 din 30 septembrie 2020, emise în perioada mai-septembrie 2020 (f.d.41, 71).

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la 5 august 2013 SRL „Balkan Pharmaceuticals” și SA „Apă-Canal Chișinău” au încheiat contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate nr.489033, care prevede printre altele la pct.4.1.1 și modalitatea de plată a serviciilor de canalizare în cazul depășirii concentrațiilor maxim admisibile a substanțelor în apele uzate.

Potrivit pct.5.4 a contractului menționat supra, rezultatele analizei indicatorilor de calitate obținute dintr-o probă unitară sunt utilizate la calcularea

plăților pentru volumul total al apelor uzate pentru luna gestionară în care a fost prelevată proba.

În perioada ianuarie - iunie 2020, pârâta a prelevat o singură probă conform Raportului de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control nr.122 din 16 ianuarie 2020, în pofida acestui fapt în lipsa unui suportul juridic pârâta a continuat să emită facturi cu plăți suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate.

Astfel, la data de 28 februarie 2020, pârâta a emis factura fiscală seria/nr. AAI 6424635 în sumă de 23 376.58 lei, la 26 martie 2020 - factura seria/nr. AAI 6424635 în sumă de 23 376.58 lei, iar la 22 aprilie 2020 - factura seria/nr. AAJ 0649040 în sumă de 23 376.58 lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 15 mai 2020 SRL „Balkan Pharmaceuticals” s-a adresat pârâtei cu o cerere prealabilă, potrivit căreia a solicitat revizuirea greșelilor de calcul din facturile emise pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate.

Prin scrisoarea nr.1200/6564 din 28 mai 2020, SA „Apă-Canal Chișinău” a respins solicitarea reclamantului, invocând faptul că facturile au fost emise „în baza prevederilor actelor legislative și normative în vigoare”.

SRL „Balkan Pharmaceuticals” consideră că facturile emise de SA „Apă-Canal Chișinău” între 28 februarie 2020 și 22 aprilie 2020, au fost emise contrar legii și prevederilor contractuale, fapt care a cauzat reclamantului prejudicii în valoare de 70 129,74 lei.

În lipsa unui raport de prelevare a probelor de ape uzate, nu există temei probatoriu pentru a aplica tariful diferențiat, pentru a factura plăți suplimentare pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, în condițiile în care nu este demonstrat faptul depășirii acestor concentrații.

S-a menționat că facturile fiscale emise la 28 februarie 2020, 26 martie 2020 și 22 aprilie 2020 au indicat o valoare absolut identică - 23 376,58 lei. SA „Apă-Canal Chișinău” a emis facturile respective din oficiu, fără a urma procedurile legale și contractuale obligatorii.

În perioada martie-mai, reprezentanții SA „Apă-Canal Chișinău” nu au colectat informația de pe contoare privind apa potabilă și serviciile de canalizare utilizate de reclamant, fapt ce rezultă din facturile fiscale seria/nr. AAI 9041404 din 20 martie 2020 și AAI 9047526 din 15 aprilie 2020, care indică o valoare absolut identică - 51 366 lei.

S-a invocat că din momentul înaintării cererii de chemare în judecată, SA „Apă Canal Chișinău” a emis alte 4 facturi fiscale, cu încălcarea prevederilor legale și contractuale.

În perioada mai-septembrie 2020, pârâtul a colectat o singură probă, conform Raportului nr. 871 de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control din 27 mai 2020, în baza căreia a emis 4 facturi fiscale ilegale, cu următoarele date - factura fiscală nr. AAJ 2198605 din 29 iunie 2020, în valoare de 10 103,04 lei; factura fiscală nr. AAJ 5676867 din 23 iulie 2020, în valoare de 9 780,48 lei; factura fiscală nr. AAJ 7715918 din 26 august 2020, în valoare de 15 598,08; factura fiscală nr. AAJ 0675230 din 30 septembrie 2020, în valoare de 7 632 lei.

Facturile fiscale menționate au fost emise contrar prevederilor contractuale și legale, cu încălcarea normelor statuate în art. 68 alin. (5) din Ordinul

Departamentul Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr. 40 din 18 februarie 2005, art. 27 alin. (1) și (3) din Legea 303/2013, punctelor 4.2.3., 5.4, 5.9 din Contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate nr. 4 890 33 din 5 august 2013.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza art.68 alin.(5) din Ordinul Departamentul Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr.40 din 18 februarie 2005 cu privire la aprobarea Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, prevederile Legii nr.303/2013 cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

Prin hotărârea din 1 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea.

S-a anulat factura fiscală seria AAI 6424635 din 28 februarie 2020 în sumă de 23 376,58 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a anulat factura fiscală seria AAI 9043311 din 26 martie 2020 în sumă de 23 376,58 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a anulat factura fiscală seria AAJ 0649040 din 22 aprilie 2020 în sumă de 23 376,58 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a anulat factura fiscală seria AAJ 2198605 din 29 iunie 2020 în sumă de 10 103,04 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a anulat factura fiscală seria AAJ 5676867 din 23 iulie 2020 în sumă de 9 780,48 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a anulat factura fiscală seria AAJ 7715918 din 26 august 2020 în sumă de 15 598,08 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a anulat factura fiscală seria AAK 0675230 din 30 septembrie 2020 în sumă de 7 632 lei emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

S-a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SRL „Balkan Pharmaceuticals” cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 3 397,30 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 15 martie 2021, SA „Apă Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 1 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea deplină a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

A reținut că, SA „Apă-Canal Chișinău” avea obligația conform contractului indicat să utilizeze rezultatele analizei indicatorilor de calitate obținute dintr-o probă unitară doar pentru o lună gestionară în care a fost prelevată proba, iar apelanta contrar acestor prevederi contractuale a emis facturi fiscale în mod arbitrar, utilizând rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară pentru alte luni gestionare în care nu au fost prelevate probe în vederea stabilirii CMA, facturile fiscale nominalizate sunt pasibile de a fi anulate, ceea ce justifică concluzia instanței de fond în acest sens.

La 21 aprilie 2022, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, în temeiul prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurenteii consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu au stabilit faptul că, obligațiile și răspunderea părților rezultă din Contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate Contractul nr. 489033 din 5 august 2013 încheiat de SRL „Balkan Pharmaceuticals” și SA „Apă-Canal Chișinău”.

La fel, a invocat că instanțele au neglijat și au omis să ia în considerare toate probele pertinente și incontestabile, administrate de către intimat și prezentate la dosar.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată părților la 13 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul depus la 21 aprilie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat SRL „Balkan Pharmaceuticals” cererea de recurs la 16 mai 2022, informând despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 13 iunie 2022, SRL „Balkan Pharmaceuticals” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătoria

Mariana Pitic

Victor Burduh